

DSR Danske Studenters Roklub

Akademisk og Polyteknisk Roklub

Nr. 1 – Klubbens navn

Vi foreslår at ændre bestemmelsen om klubbens navn en lille smule.

Med ændringen forbliver "Akademisk og Polyteknisk Roklub" en del af vores officielle navn og dermed identitet. Men det holder op med (faktisk) at være på kant med vedtægterne at undlade at anvende "Akademisk og Polyteknisk Roklub" i alle "offentliggørelser, anmeldelser og meddelelser fra klubbens side".

Nr. 2 – Medlemskaber i DSR

§ 4 handler om klubbens medlemmer. I stk. 4 fastsættes en ny form for medlemskab.

Et "associeret medlem" bliver en slags passivt medlemskab+. For at blive associeret medlem kræves det, at man tidligere har været medlem af DSR, *og* at man nu er aktivt medlem i en anden roklub. Man kan som associeret medlem komme og ro "i begrænset omfang" i DSR.

Kontingent foreslås at være det samme som kontingent som passivt medlem. Vedkommende betaler jo et kontingent andetsteds også.

Der er ikke tale om et medlemskab-light. Betingelsen om, at man skal være medlem i en anden klub betyder, at medlemmer, der melder sig ud af klubben et år – fordi de konstaterer, at de måske kun fik roet 4 ture sidste år - ikke kan melde sig ind som associerede medlemmer og fortsætte denne minimale aktivitet. Hvis man ikke vil være rigtigt medlem af en roklub, får man altså ikke en vedtægtsmæssig ret til at få en tur, når solen skinner.

Bestyrelsen får i stk. 5 lov til at optage gæstemedlemmer på særlige vilkår. Det medlemskab er tiltænkt eksempelvis roere, der midlertidigt er udstationerede fra andre landsdele eller andre lande i kortere perioder end et fuldt kontingent år. Det er hensigtsmæssigt, at bestyrelsen tager stilling til, hvordan der skal betales i hver enkelt situation, da disse kan være meget forskellige. Nogle kan være udstationerede i et afgrænset antal måneder og nogle bor her måske nogle dage hver måned. Med formuleringen kan bestyrelsen tilpasse forholdene for den enkelte.

I formuleringen er det en betingelse, at der er tale om *roere*. Det vil sige personer, der allerede har lært at ro. Hvis man vil have instruktion, så må man melde sig rigtigt ind.

Det er med formuleringen også en betingelse, at man er i København *midlertidigt*. Fjerner man denne betingelse, udvider man i sagens natur bestyrelsens muligheder betydeligt. Forslaget holder adgangen snæver. Det er vigtigt, fordi det er en undtagelse til udgangspunktet om, at vedtægterne udtømmende opregner de medlemsformer, der findes, og at det er generalforsamlingen, der fastsætter kontingentet.

Klubben er højst bundet af det særlige medlemskab for et år. Det vil sige, at en senere bestyrelse ikke "hænger på" tidligere bestyrelsers beslutninger i al evighed.

Nr. 3 – Om indmeldelse, udmeldelse m.m. og navnlig om eksklusion

Vi lægger op til at opdele den gældende § 5 som i dag hedder "Indmeldelse, udmeldelse m.m.". En ny § 5 skal handle om ind- og udmeldelse. En ny § 6 skal handle om eksklusion.

"Eksklusion" af medlemmer i en forening indebærer typisk to ting. For det første at man bliver meldt ud af foreningen uden sin egen vilje og ikke må komme i klubben - og for det andet at man ikke bare kan melde sig ind igen.

Vi har et ret specielt eksklusionsregime i vores gældende vedtægter. For det første er der et afsnit om eksklusion ved manglende kontingentbetaling og manglende betaling af "gæld". Det fortaber sig i historien om dette nogensinde har været i brug, men det virker voldsomt og også ret administrativt tungt at skulle bruge "eksklusion" til smide medlemmer ud af denne årsag. Desuden har vil heller ikke et problem med at medlemmerne melder sig ind igen, når blot de betaler, hvad de skylder. Det foreslås derfor at "eksklusion" ved restance udgår.

Vi foreslår til gengæld at indføre en bestemmelse i § 5, der gør det muligt administrativt at udmelde medlemmer, der er i restance med 12 måneders kontingent. Genindmeldelse betinges af betaling af den opbyggede restance frem til den "administrative udmeldelse". Medlemmet kunne jo bare have skrevet en mail til Bente. Bestemmelsen bliver en kende snørklet, når den skal kombineres med de eksisterende regler om, at man ikke kan melde sig ud og ind inden for et år uden at betale for de mellemliggende måneder (fordi vi ikke er interesseret i at have "sommermedlemmer").

Husk i øvrigt på, at vi også videreføre bestemmelsen om at bestyrelsen i særlige tilfælde kan bevilge hel eller delvis fritagelse for kontingent (§ 8, stk. 7).

Så har vi den anden del af den nuværende bestemmelse, som handler om "Eksklusion af anden grund end gæld". Her kan eksklusion "kun ske ved en generalforsamlingsbeslutning med kvalificeret majoritet (2/3 af de fremmødte og repræsenterede stemmer)".

Selvom det er sjældent, så sker det bestemmelsen bliver aktuel.

Denne type eksklusioner er altid "grimme" - hvis ikke decideret ulykkelige. Hvis et medlem ikke selv kan indse, at vedkommende er uønsket i klubben af den ene eller anden grund, og derfor ikke melder sig ud, så giver det konflikter, og i sagens natur er de af meget personlig karakter.

Det er fair (og almindeligt), at et medlem kan kræve, at eksklusionen behandles på en generalforsamling, så en bestyrelse ikke smider de besværlige på porten og kun har rygklapperne

DSR Danske Studenters Roklub

Akademisk og Polyteknisk Roklub

tilbage. Men det bør overvejes, om den første beslutning om eksklusion skal kunne tages af bestyrelsen, så eksklusionen for det første kan ske hurtigt, hvis der er et akut behov for dette, og for det andet, at det kan foregå uden for meget opmærksomhed. Der kan nemlig være forhold, der gør, at det faktisk vil være synd for medlemmet at trække ham eller hende igennem en generalforsamling om deres person (eksempelvis ved psykisk sygdom). Og så skal medlemmet, som nævnt, selvfølgelig kunne kræve, at der indkaldes til en generalforsamling om emnet for at sikre medlemmets fair behandling.

Vi foreslår på dette punkt at lægge os op ad DIFs standardvedtægts formulering.

Det er dog tilføjet, at medlemmets ønske om at få spørgsmålet prøvet på generalforsamlingen ikke har opsættende virkning. Når bestyrelsen har truffet sin beslutning, er vedkommende ekskluderet. Må ikke komme i klubben og må ikke genindmelde sig selv.

Hvis medlemmet vil have det prøvet på generalforsamling og ikke vil vente til den generalforsamling, som bestyrelsen lægger op til (eventuelt den ordinære generalforsamling i slutningen af året), må han/hun finde 20 medlemmer, der vil kræve en ekstraordinær generalforsamling indkaldt om emnet.

Vi foreslår, at generalforsamlingen træffer beslutning om eksklusion med simpelt flertal. DIFs standardvedtægter foreskriver samme flertal som ved vedtægtsændringer.

Nr. 4- Kontingent

Forslaget deler den eksisterende bestemmelse op i to. En om kontingent og en om nedsat kontingent (det bliver så § 7 og § 8).

Vores nuværende bestemmelse siger at generalforsamlingen skal beslutte selv små ændringer i *opkrævningsformerne*. Og vores nuværende bestemmelse indeholder en masse om, at det betales kvartalsvis og hvornår betaling er rettidig og om oprunding.

Vi foreslår, at vi bruger formen i DIFs standardvedtægt, hvorefter kontingentet fastsættes af generalforsamlingen og indbetalingsterminer og opkrævningsform af bestyrelsen. Derudover foreslår dog at beholde bestyrelsens beføjelse til at fastsætte et administrationsgebyr, der opkræves ved for sen indbetaling af kontingent. Altså mulighed for et rykkergebyr. For dette er sådan set ikke et spørgsmål om termin eller form.

Vi foreslår at slette bestemmelse om oprunding. Det er lidt en pudsigt størrelse og mon ikke den primært har været af hensyn til at man i gamle dage ikke ønskede småpenge i kontantkassen. Nu hvor betalinger er elektroniske, betyder det mindre.

Den foreslåede § 7 om nedsat kontingent svarer til de eksisterende regler. Bortset fra at bestemmelserne suppleres med kontingent for de nye medlemskabsformer.

Og så er det selvfølgelig vigtigt, at medlemmer hele tiden kan holde sig orienterede om, hvordan betaling foregår. Eksempelvis på hjemmeside og i forbindelse med indmeldelse. Men dette har alle en interesse i, og det behøver ikke fremgå af vedtægterne.

Nr. 5- Bestyrelsen

Vi foreslår, at den nuværende § 7 opdeles i 2. En der handler om hvem bestyrelsen er (og hvordan de afgør sager) og en der handler om hvad de kan – og evt. ikke kan.

a) Bestemmelsen om hvem bestyrelsen er og hvordan den afgør sager og spørgsmål

Der står i vores nuværende regler: "Bestyrelsens flertal skal være ordinære medlemmer." Der er dog ingen forklaring på, hvad ordinære medlemmer er. Der står imidlertid i samme bestemmelse, at det kun er stemmeberettigede myndige medlemmer, der kan vælges til bestyrelsen. Det vil sige, at det i forvejen er udelukket at vælge passive medlemmer, eller personer, der slet ikke er medlemmer i klubben. Derfor foreslår vi, at slette kravet om, at flertallet skal være ordinære medlemmer.

Det foreslås at indsætte, at bestyrelsen fastsætter sin forretningsorden. Det er en meget almindelig vedtægtsbestemmelse. Bestyrelsen kan sådan set godt have en forretningsorden uden at det fremgår af vedtægterne, men det sikrer, at medlemmerne kan orientere sig om, hvordan tingene foregår (bør foregå) i bestyrelsen.

Bestyrelser fastsætter typisk selv deres forretningsorden og kan derfor også ændre den (med simpelt flertal på et beslutningsdygtigt bestyrelsesmøde). I forretningsordenen kan eksempelvis indgå regler om indkaldelse til møder, om man kan holde møder virtuelt eller deltage på telefon el., om der er specielle tilbagevendende punkter, der skal behandles på bestemte møder i løbet af året, hvad man gør med referat og den slags.

b) Beslutningsdygtighed

Vi foreslår at tilføje en bestemmelse om bestyrelsens beslutningsdygtighed. Vi har en meget stor bestyrelse i DSR. Det kan formentlig være svært at samle alle, hver gang der er møde. På den anden side duer det heller ikke, at eksempelvis formand og kassereren kan sidde for sig selv og styre det hele. Forslaget indebærer, at halvdelen af bestyrelsen skal være til stede for at bestyrelsen er beslutningsdygtig. Bestyrelsen kan godt mødes og drøfte sager uden at være beslutningsdygtig.

I DIFs standardvedtægter er der en bestemmelse om, at enten formand eller næstformand skal være til stede. Vi har ikke en næstformand. Og det er ikke smart at gøre beslutningsdygtighed afhængig af tilstedeværelsen af én bestemt person (han eller hun kan jo være effektivt forhindret pga. sygdom eller rejseaktivitet). Så det er ikke sat ind. Det betyder så, at DSR's bestyrelse er beslutningsdygtig også uden formand.

I kombination med bestemmelsen om at bestyrelsen træffer beslutning med simpelt flertal, betyder dette, at hvis formanden ikke er til stede på et bestyrelsesmøde, så skal der være flertal for en beslutning. Hvis der er stemmelighed, kan forslaget IKKE besluttes.

c) Mere indgribende strukturændring

På generalforsamlingen i 2018 blev det luftet, at man burde overveje bestyrelsens struktur. Nogle af de problemer, der har været udslagsgivende for disse overvejelser på blandt andet kajakområdet udspringer til dels af "søjlestrukturen". Alternativet til rochef-strukturen kunne være nogle få specifikke poster (formand, næstformand, kasserer, sekretær – evt. kaproningschef og/eller særlig finansieringskilde) og en stribe "menige bestyrelsesmedlemmer".

Det er imidlertid en stor beslutning og kræver grundige overvejelser og drøftelser. Og fortjener en eventuelt en behandling for sig uden alle de øvrige emner, der indgår i denne oprydning. Dette indgår dermed ikke i vores forslag.

d) Forslag til bestemmelse om kompetence og tegningsregler

Vi foreslår justering af vores tegningsregler – altså regler om hvem der kan indgå aftaler med andre på klubbens vegne. Det er ikke hensigtsmæssigt, at tegning forudsætter tilstedeværelse af én bestemt person, som kan være syg eller bortrejst, hvis der skal disponeres i en fart.

I dag tegnes klubben af formanden og kassereren eller af formanden og to andre generalforsamlingsvalgte bestyrelsesmedlemmer. Vi foreslår, at vi ændrer til at have tre muligheder 1) formanden og kassereren, 2) formanden og to generalforsamlingsvalgte og som noget nyt 3) kassereren og to generalforsamlingsvalgte.

e) Visse begrænsninger af hvad bestyrelsen kan sætte i gang

I vores eksisterende vedtægter kan man se, at der er særlige tegningsregler, hvis bestyrelsen vil sælge eller pantsætte fast ejendom. Dette giver en vis sikkerhed for, at en snæver gruppe i bestyrelsen ikke begiver sig ud i noget økonomisk vidtgående for foreningen uden at have bred opbakning.

Vi bør have en bestemmelse, der i videre omfang afgrænser, hvad bestyrelsen selv kan sætte gang i uden inddragelse af resten af klubben. Dette udgør både en beskyttelse af klubben og dens økonomi, men det giver sådan set også en vis beskyttelse af bestyrelsen mod anklager (og i værste fald krav om erstatning) fra medlemmerne om enerådigt at være gået i gang med et projekt, der er eller udvikler sig økonomisk katastrofalt for klubben.

Det er ikke ualmindeligt i foreningsvedtægter, at bestyrelsen ikke uden tilslutning (simpelt flertal) fra en generalforsamling kan købe, sælge eller pantsætte fast ejendom eller optage lån over et bestemt beløb. Dette bør med i DSRs vedtægter også.

Hvis vi gennemfører dette, behøver vi ikke en særlig tegningsregel om fast ejendom i vedtægterne – i så fald kan bestyrelsen henvise til generalforsamlingens beslutning, når bestyrelsen handler med 3. mand.

Derudover foreslår vi, at der indføres en ekstra begrænsning med hensyn til igangsættelse af projekter eller indkøb over en vis størrelse. Dette ligger i tråd med de andre begrænsninger, men er særlig relevante for en forening med stor formue. Konkret foreslår vi at indsætte, at bestyrelsen ikke uden en godkendelse fra generalforsamlingen – for eksempel på en ekstraordinær generalforsamling – kan foretage køb, salg eller pantsætning af fast ejendom eller optage lån eller igangsætte projekter med et budget på et beløb, der overstiger forudgående kalenderårs samlede kontingentindtægt.

Med forslaget følges størrelsen af grænsen for lånoptag og igangsætning af projekter med klubbens indtægter. Hvilket er smartere end at fastsætte det nominelt.

f) Opslag i klubben

Vi har i dag en sætning om, at nedsættelse af udvalg skal ”opslås i klubben”. Tanken er vel, at medlemmer bredt skal kunne melde sig til at deltage. Dette praktiseres så vidt vides ikke konsekvent. Og der er vel andre kanaler, der er bedre egnede – og kanalerne kan formentlig ændre sig over tid.

I tråd med frivillighedsdagsordenen – ”Man skal vide, hvordan man kommer i gang” – bør hensigten bevares, men vil det give mening, at formulere det lidt mere bredt.

Nr. 6 – Ændringer vedr. generalforsamlinger

Vi har i dag tre bestemmelser om generalforsamlinger (§§ 8-10) samt en bestemmelse om, hvordan vedtægtsændringer kan besluttes og som derfor også involverer generalforsamlingen (§ 11).

Vi foreslår at "ommøblere" i bestemmelserne og at dele yderligere op, så vi først har en overordnet bestemmelse om generalforsamlingens kompetence (ny § 11) En ny § 12 om varsling og indkaldelse, en ny § 13 om generalforsamlingens ledelse og afvikling og en ny § 14 om dagsorden til den ordinære generalforsamling og til sidst en bestemmelse om vedtægtsændringer (§ 15), der også altid involverer en generalforsamling. Denne opdeling kan sådan set gennemføres uden at der indholdsmæssigt ændres ved det, der gælder i dag.

Vi foreslår imidlertid også nogle indholdsmæssige ændringer.

a) Om varsling og indkaldelse til generalforsamlinger

Vi har flere slags generalforsamlinger i DSR.

1. Den ordinære, som afholdes årligt på et bestemt tidspunkt, hvor vi blandt andet vælger bestyrelse og godkender regnskab.
2. De ekstraordinære generalforsamlinger, der enten kan være
 - a. indkaldt af bestyrelsen eller
 - b. på foranledning af medlemmerne.

Her behandles emner, der ikke kan vente til den ordinære generalforsamling.

3. Endelig er der en særlig afart af en bestyrelsesindkaldt ekstraordinær generalforsamling. Nemlig den generalforsamling, der skal følge op på en generalforsamling, som ikke var beslutningsdygtig med hensyn til vedtægtsændringer, men hvor 2/3 stemte for forslaget.

I vores nuværende § 8 fremgår det, at (alle) generalforsamlinger skal indkaldes med 45 dages varsel undtagen § 11 (§ 11 handler om vedtægtsændringer - altså den sidste type generalforsamling - her kræves blot mindst 3 dages varsel (og at den afholdelse inden 30 dage fra 1. generalforsamlingen).

Der er dog også en anden afvigelse fra de 45 dage i den nuværende § 10, hvor en ekstraordinær generalforsamling krævet af medlemmer blot kræver 14 dages varsel (og den ekstraordinære generalforsamling skal være afholdt senest 8 uger efter kravet er indleveret).

Så der er altså 3 forskellige varslingsfrister i vedtægterne. De 45 dage gælder for den ordinære generalforsamling og formentlig også for en ekstraordinær generalforsamling indkaldt af bestyrelsen. Det er meget længe, hvis der er tale om noget akut, der ikke kan vente til den

ordinære generalforsamling. Og hvorfor skal varslet til en medlemsindkaldt og en bestyrelsesindkaldt generalforsamling være forskellige?

Helt overordnet er 45 dage et meget langt varsel – også for ordinære generalforsamlinger. DIFs standardvedtægt foreslår 4 ugers varsel til en ordinær generalforsamling. Vi foreslår at gå over til et varsel af denne længde (se tidslinjen på bilag 3).

DIFs standardvedtægter foreslår også 4 ugers varsel til en ekstraordinær generalforsamling, uanset hvem der indkalder og kræver i øvrigt, at den afholdes senest 4 uger efter, at medlemmerne har bedt om at få indkaldt, hvis det er denne type ekstraordinær generalforsamling. Det er ret upraktisk, fordi bestyrelsen i så fald er nødt til at fyre indkaldelsen af samme dag, som de modtager anmodningen, og at der kun er én rettidig dato for generalforsamlingen.

Så her foreslår vi at afvige lidt fra DIFs vedtægter. Vi foreslår et varsel på mindst 14 dage, som vi har i dag, for så vidt angår medlemskrævede ekstraordinære generalforsamlinger. Men dette varsel skal gælde både ekstraordinære generalforsamlinger indkaldt af bestyrelse og krævet af medlemmer.

Der skal fortsat være en seneste dato for, hvornår en medlemskrævet ekstraordinær generalforsamling skal være afholdt – ellers vil en bestyrelse kunne sylte anmodningen. Vores nuværende § 10 siger 8 uger. Det er meget længe, og vi foreslår at vi nedsætter til 4 uger (som hos DIF).

b) Generalforsamlingens ledelse

Vi foreslår en ny § 13 om generalforsamlingens ledelse og afvikling. Bestemmelsen fastlægger procedurerne for, hvordan generalforsamlingen træffer beslutninger.

Det fremgår, at vi bruger simpel majoritet (altså flere stemmer for end i mod af de afgivne stemmer) på. Kun i sager om vedtægtsændringer og eksklusion¹ bruges kvalificeret flertal (3/4 af de mødte og repræsenterede stemmer skal være for beslutningen).

Simpel majoritet i forhold til personvalg kaldes normalt relativ majoritet. Altså at den kandidat, der får flest stemmer af to eller flere kandidater, vælges.

Vi indenfor de seneste år har haft spørgsmålet oppe om, hvordan personvalg skal ske, hvis der er mere end 2 kandidater. Problemstillingen går på, at relativ majoritet kan give valg til en person, selvom der ikke er et absolut flertal blandt de afgivne stemmer for denne person. Det vil sige, flere

¹ I forbindelse med beslutning om eksklusion nævnes i vores nuværende vedtægter også "optagelse af medlemmer", men der står i øvrigt ikke noget i vedtægterne om hvornår generalforsamlingen skal blandes ind i beslutninger om optagelse. Vi har en bestemmelse om at bestyrelsen undtagelsesvis kan beslutte at optage medlemmer, der ellers ikke opfylder betingelserne, men der er ikke adgang til at generalforsamlingen har en "ankeinstansfunktion" i denne forbindelse. Vi foreslår at slette.

medlemmer hellere vil have en anden kandidat - de er bare ikke enige om hvilken af flere mulige det skal være.

Det mest almindelige er at bruge relativ majoritet, hvis der ikke står noget andet i en forenings vedtægter. Det er en hurtig og effektiv måde at gennemføre et kampvalg på. Alternativer kan udformes på mange måder, men de er alle mere tidskrævende og der er ikke nødvendigvis én metode, der er bedre end andre. Vi foreslår at gøre det helt tydeligt i vedtægterne at kampvalg mellem flere end to kandidater afgøres med almindelig relativ majoritet. Det giver et fair resultat, og processen trækker ikke generalforsamlingen i langdrag.

c) Kandidater til bestyrelsen og forslag der skal behandles på den ordinære generalforsamling.

Der er en række særlige regler og frister om særlige forslag og kandidater til tillidsposter. Da det som udgangspunkt er på den ordinære generalforsamling, at disse punkter kommer op, foreslår vi at samle denne slags regler i bestemmelsen om ordinær generalforsamling.

Når vi forkorter indkaldelsesvarslet til den ordinære generalforsamling til 4 uger (se ovenfor under a)), skal vi også se på fristen for, hvornår medlemmer skal have indgivet særlige forslag og forslag til bestyrelseskandidater.

Vi foreslår, at denne frist sættes til 2 uger før afholdelsen. Det giver nok tid til at drøfte forslag og kandidatember på verandaen blandt medlemmerne.

I vores nuværende bestemmelse fremgår det i øvrigt, at afstemning sker ved håndsoprækning, hvis der kun foreligger ét kandidatember. Men der foregår formelt set slet ikke en "afstemning", hvis der kun er én kandidat. Derfor giver den sidste del af vores oprindelige tekst om valg til bestyrelsen ikke mening. Den skal bare ud. Og så fortsætter vi med at klappe af valget, som vi plejer.

d) Dagsorden til den ordinære generalforsamling

Vi foreslår at skrive ind i dagsordenen til den ordinære generalforsamling, at vi vælger dirigent og referent. Det er sådan set ikke en indholdsændring, da det fremgår i nuværende § 8, at vi har både en dirigent og en "sekretær"/referent. Men lad os have det på dagsordenen.

e) Særlige forslag

Der kan stilles særlige forslag til den ordinære generalforsamling. Vi har i de seneste år haft flere forskellige typer. Det kan eksempelvis være forslag til vedtægtsændringer, og det kan være forslag til andre beslutninger. Store og små. Det tager ofte meget lang tid at behandle, hvis det skal gøres

ordentligt og respektfuldt. Uanset hvor lidt opbakning et forslag har, tager det tid at behandle og sætte til afstemning.

Vi foreslår at indføre et krav om, at et medlem ikke uden en vis opbakning kan kræve særlige forslag behandlet af generalforsamlingen.

Det er helt almindeligt i foreninger at have vedtægter, der kræver, at der er en række "stillere" eller støtter til et særligt forslag. Typisk vil bestyrelsen kunne fremsætte særlige forslag (uden yderligere stillere) men her regner man jo så i hvert fald med, at bestyrelsen internt er enige om at fremsætte forslaget.

Vores forslag er derfor, at både bestyrelsen og medlemmer kan stille særlige forslag. Hvis et forslag stilles af et medlem, kræver det dog, at 12 medlemmer støtter, at forslaget behandles på generalforsamlingen. Der er ikke krav om, at disse stillere stemmer for forslaget, når det kommer til afstemningen. Det er som sådan nok at man mener at emnet fortjener behandling på generalforsamlingen. Vi foreslår dog, at en del af støtterne skal møde op på generalforsamlingen. Ellers kan behandling af forslaget afvises.

Tanken er, at generalforsamlingen ikke skal bruge en masse tid på forslag, der ikke har gang på jord. Ved at kræve en vis mængde stillere til et forslag sikres det, at forslagsstilleres i det mindste har drøftet forslaget med andre medlemmer, og at en del af disse finder det fornuftigt, at det behandles på generalforsamlingen. Man kan heller ikke bare skrive under som stiller og efterfølgende ikke møde op – man må udvise respekt for andre medlemmers tid, ved selv at deltage. Det kan imidlertid blive svært at få et forslag behandlet, hvis samtlige stillere skal møde op. Og der kan være legitime grunde til at man ikke kan komme. Men det må kræves, at en vis mængde af stillerne møder op. Vi foreslår, at mindst 8 af de medlemmer, der angives som "stillere" til et forslag, deltager i generalforsamlingen.

Vi foreslår en lille krølle yderligere om, at generalforsamlingen kan beslutte at behandle forslaget selvom støtterne ikke møder op. Det er fordi forslagsstilleren og støtterne ikke må kunne forhindre en behandling (og dermed vedtagelse) ved at stille et forslag (så andre ikke stiller det i tide) og så blot ikke dukke op på generalforsamlingen, og dermed undgå at forslaget behandles. Der er formentlig ingen medlemmer i DSR, der kan finde på at tænke i den slags taktik, men hvorfor ikke forebygge det med et lille "kan".

f) Nok kandidater

Der står i dag at, "Det påhviler den fungerende bestyrelse at sørge for, at der bringes mindst så mange kandidater i forslag, at samtlige tillidshverv kan blive besatte.". Gad vide, hvad man har ment med "den fungerende bestyrelse"?

Vi foreslår at justere bestemmelsen, så det påhviler bestyrelsen at arbejde for at nå dette mål. Selv den mest ihærdige bestyrelse kan ikke stampe kandidater op af jorden, hvis der ikke er medlemmer, der er villige til at påtage sig arbejdet.

g) Ekstraordinær generalforsamling.

Vi foreslår at flytte varslingsreglerne til ekstraordinær generalforsamling ned i den bestemmelse, der vedrører de "almindelige" ekstraordinære generalforsamlinger. Se ovenfor om længden af varslet (mindst 2 ugers varsel og afholdelse inden 4 uger fra et krav rejses af medlemmerne).

Vi foreslår et nyt stk. 3 og nyt stk. 4.

Stk. 3 burde sådan set ikke være nødvendigt. Men i en situation, hvor en konflikt ender i en ekstraordinær generalforsamling, giver bestemmelsen en vis form for pligt til samarbejde mellem bestyrelse og medlemmer.

Stk. 4 er en form for parallel til kravet om at en andel af stillere til særlige forslag skal deltage på generalforsamlingen. Altså at medlemmer, der kræver en ekstraordinær generalforsamling, også må være villige til at stille op på dagen, dog ikke uden at der er plads til et vist naturligt forfald på dagen.

Nr. 7 – Vedtægtsændringer

Vi foreslår at ændre majoritetskravet fra $3/4$ til $2/3$ til vedtægtsændringer.

Vi har et væld af forskellige brøkdeler i vedtægterne. Det bliver lettere at holde styr på, hvis bare nogle af dem er de samme. $2/3$ er desuden det mest almindelige at have i vedtægter (eksempelvis DIF-standardvedtægterne). Det er også udgangspunktet for ændringer i vedtægter i selskabsloven.

Ændringen af dette flertalskrav ændrer ikke ved at generalforsamlingen kun er beslutningsdygtig med hensyn til vedtægtsændringer i ét hug, hvis $1/3$ af de stemmeberettigede medlemmer er repræsenterede på generalforsamlingen, enten ved fremmøde eller ved fuldmagt.

Nr. 8 – Reglementet

Vi foreslår nogle mindre ændringer til vores bestemmelse om reglementet.

a) Bøder

Vi har en bestemmelse om at bestyrelsen kan udstede bøder til medlemmer, der overtræder reglementet. Det er ikke noget vi bruger, og vi foreslår, at bestemmelsen udgår.

b) Erstatning

I den nuværende bestemmelse står, at bestyrelsen kan beslutte, om et medlem skal betale erstatning for skade på klubbens materiel. Det kan bestyrelsen sådan set ikke bestemme. Men bestyrelsen kan beslutte, om der skal rejses et krav om erstatning. Hvis medlemmet ikke er enig, kan det i sidste ende være domstolene, der pålægger et erstatningsansvar.

Det er måske petitesserytteri. Men når vi ønsker at sende et signal om, at man som medlem kan komme til at skulle erstatte skader, man forvolder, så foreslår vi en lille ændring af formuleringen.

Nr. 9 – Bøger og regnskab

Der er en del anakronismer i bestemmelsens liste over "bøger" som bestyrelsen skal føre – så lejligheden er kommet til at føre denne ajour med virkeligheden. Når der foreslås et krav om forsvarlig opbevaring, betyder det i sagens natur ikke, at bestyrelsen pålægges at gemme alle mulige fortegnelser, som det eksempelvis skal slettes i medfør af GDPR-reglerne.

De dele af bestemmelsen, der handler om medlemmernes adgang til regnskabet forud for generalforsamlingen og fristerne med hensyn til dette, foreslås flyttet til bestemmelserne p, generalforsamlinger.

I forslaget til generalforsamlingsbestemmelserne lægger vi op til, at de tre dage medlemmer har til at orientere i regnskabet efter de eksisterende regler udvides til 7 dage. Hvis revisorerne skal bevare deres 7 dage til at påtegne regnskabet, skal revisorerne modtage regnskabet senest 14 dage før generalforsamlingen.

Nr. 10 – Sproglige justeringer

I skemaets 2. søjle vises de forslag til ændringer som ikke har nogen indholdsmæssig betydning. Det drejer sig for det første om en opdeling af de enkelte paragraffer i stykker, som gør det nemmere at henvise præcist til de bestemmelser, der er relevante i en given situation.

Derud over er det forsøgt at bringe nogle af de lettere bedagede formuleringer ind i den 20.-århundrede – uden at vedtægterne mister præcision og præg af at være et officielt dokument for klubben.